

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 108/2016-14

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 17. februára 2016 predbežne prerokoval sťažnosť [REDAKČIA], [REDAKČIA], zastúpeného advokátkou [REDAKČIA], [REDAKČIA], vo veci namietaného porušenia jeho základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 5 NcC 65/2015 zo 6. októbra 2015 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť [REDAKČIA] o d m i e t a ako neprípustnú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. [REDAKČIA] (ďalej len „sťažovateľ“) sa prostredníctvom advokátky sťažnosťou doručenou Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) domáha zrušenia v záhlaví citovaného uznesenia Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“), pretože je toho názoru, že ním boli porušené uvedené práva garantované Ústavou Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) alebo Dohovorom o ochrane ľudských práv a slobôd.

2. Uznesením napadnutým teraz prejednávanou sťažnosťou krajský súd sudcu Okresného súdu Pezinok (ďalej len „okresný súd“) [REDACTED] na jeho návrh nevyklúčil z prejednávania a z rozhodovania vecí vedenej na tomto súde pod sp. zn. 5 C 1010/2008, v ktorom sťažovateľ vystupuje ako jeden z navrhovateľov.

3. Sťažnosť je len subsidiárnym prostriedkom ochrany ústavou zaručených práv, ktorých ochranu majú zaisťovať v prvom rade všeobecné sudy [§ 53 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“)]. Ak v tomto prípade svoju možnosť (namietat konajúceho sudcu) sťažovateľ nevyužil na okresnom súde postupom podľa § 14a nasl. Občianskeho súdneho poriadku, nemôže mať úspech ani pred ústavným súdom.

4. V tomto prípade ide o ďalší prípad zneužívania podávania sťažnosti na ústavný súd, hoci advokátsky primus by tomu mal zabrániť, a to buď pre neznalosť elementárnych procesných predpisov, alebo pre snahu advokáta o získanie odmeny bez ohľadu na to, či taký postup zákon umožňuje, čo považujeme za porušenie zákonných alebo etických povinností advokáta.

5. Z uvedených dôvodov bola sťažnosť sťažovateľa odmietnutá pre neprípustnosť (§ 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 17. februára 2016